

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואידך?												טו.	
היא לגזירה שוה הוא דאתא	[ר"א]										!	◇	טו.
מנין לרציעה שהיא באון ימנית? נאמר כאן און ונאמר להלן (ויקרא יד) און, מה להלן ימין, אף כאן ימין.	דתניא, רבי אליעזר:										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
א"כ, לימא קרא און, מאי אונו.	[ת"ק]										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
ההוא מיבעי ליה: אונו - ולא אונה.	[ר"א]										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
נפקא לה (שמות כא) מואם יאמר העבד, העבד - ולא אמה.	[ת"ק]										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
מיבעי ליה: עד שיאמר כשהוא עבד.	[ר"א]										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
מעבד העבד נפקא.	[ת"ק]										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
עבד העבד לא דריש.	[ת"ק]										!	◇	טו.
מ"ט דתנא קמא, דאמר: מוכר עצמו אין מעניקין לו? מיעט רחמנא גבי מכרוהו ב"ד (דברים טו) העניק תעניק לו, לו - ולא למוכר עצמו.	רב טביומי משמיה דאביי[ת"ק]											◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
ההוא מיבעי ליה: לו - ולא ליורשיו.	[ר"א]										!	◇	טו.
יורשיו אמאי לא? שכיר קרייה רחמנא, מה שכיר פעולתו ליורשיו, אף האי פעולתו ליורשין											ז	טו.	
אלא, לו - ולא לבעל חובו, מדסבירא לן בעלמא כרבי נתן	[ר"א]										!	◇	טו.
מנין לנושה בחברו מנה וחברו בחברו, מנין שמוציאין מזה ונותנין לזה? ת"ל: (במדבר ה) ונתן לאשר אשם לו	דתניא, א"ר נתן:										!	◇	טו.
אתא לו לאפוקי.											!	טו.	
ואידך?											ז	טו.	
בעלמא נמי לא סבירא לן כרבי נתן.	[ת"ק]										!	◇	טו.
מ"ט דת"ק, דאמר: מוכר עצמו אין רבו מוסר לו שפחה כנענית? מיעט רחמנא גבי מכרוהו ב"ד (שמות כא) אם אדוני יתן לו אשה, לו - ולא למוכר עצמו.	רב טביומי משמיה דאביי[ת"ק]											◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
לו - בעל כרחו.	[ר"א]										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	
מכי משנה שטר שכיר נפקא	[ת"ק]										!	◇	טו.
(דברים טו) כי משנה שטר שכיר עבדך - שכיר אינו עובד אלא ביום, עבד עברי עובד בין ביום ובין בלילה וכי תעלה על דעתך שעבד עברי עובד בין ביום ובין בלילה? והלא כבר נאמר: (דברים טו) כי טוב לו עמך, עמך במאכל, עמך במשתה	דתניא:										!	◇	טו.
מכאן, שרבו מוסר לו שפחה כנענית.	רא"ר יצחק:										!	◇	טו.
ואידך?											ז	טו.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קידושין-האשה נקנית	מימרא	אי מהתם, הוה אמינא ה"מ מדעתיה, אבל בע"כ - אימא לא, קמ"ל.											
אלא מאן תנא דלא יליף שכיר שכיר?		[ר"א]											
האי תנא הוא													
(ויקרא כה) ושבת אל משפחתו וגו' - אמר ר"א בן יעקב: במה הכתוב מדבר? אי במוכר עצמו - הרי כבר אמור, אי בנרצע - הרי כבר אמור, הא אין הכתוב מדבר - אלא במכרוהו ב"ד שתים ושלוש שנים לפני היובל, שהיובל מוציא	דתניא: [ר"א בן יעקב]												
ואי ס"ד יליף שכיר שכיר, למה לי? נילף שכיר שכיר													
לעולם יליף שכיר שכיר, ואיצטריך, ס"ד אמינא מוכר עצמו הוא, דלא עבד איסורא, אבל מכרוהו ב"ד דעבד איסורא - אימא ניקנסיה, קמ"ל.	רב נחמן בר יצחק:												
אי בנרצע - הרי כבר אמור.	אמר מר:												
מאי היא?													
(ויקרא כה) ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו וגו' - במה הכתוב מדבר? אי במוכר עצמו: - הרי כבר אמור, אי במכרוהו ב"ד - הרי כבר אמור, הא אין הכתוב מדבר - אלא בנרצע שתים ושלוש שנים לפני היובל, שהיובל מוציא.	דתניא:												
מאי משמע?													
אמר קרא איש, איזהו דבר שנוהג באיש ואין נוהג באשה? הוי אומר: זו רציעה.	רבא בר שילא:												
ואיצטריך למיכתב מכרוהו בית דין, ואיצטריך למיכתב נרצע דאי אשמעינן מכרוהו ב"ד, משום דלא מטאי זמניה, אבל נרצע דמטאי זמניה - אימא נקנסיה ואי אשמעינן נרצע, משום דעבד ליה שש, אבל מכרוהו ב"ד דלא עבד ליה שש - אימא לא, צריכא.													
ואיצטריך למיכתב ושבתם, ואיצטריך למיכתב לעולם דאי כתב רחמנא לעולם, הוה אמינא לעולם ממש, כתב רחמנא ושבתם ואי כתב רחמנא ושבתם, הוה אמינא ה"מ היכא דלא עבד שש, אבל היכא דעבד שש - לא יהא סופו חמור מתחלתו, מה תחלתו שש, אף סופו נמי שש, קמשמע לן לעולם - לעולמו של יובל.													
אלא מאן תנא דלא יליף שכיר שכיר?													
רבי היא													
(ויקרא כה) - ואם לא יגאל באלה - רבי אומר: באלה הוא נגאל, ואין נגאל בשש שיכול והלא דין הוא: ומה מי שאינו נגאל באלה - נגאל בשש, זה שנגאל באלה - אינו דין שנגאל בשש ת"ל: באלה, באלה הוא נגאל, ואין נגאל בשש	דתניא: [רבי]												
ואי סלקא דעתך יליף שכיר שכיר, אמאי קאמר ומה מי שאינו נגאל באלה? נילף שכיר שכיר													
לעולם יליף שכיר שכיר, ושאיני הכא, דאמר קרא: (ויקרא כה) יגאלנו, לזה - ולא לאחר.	רב נחמן בר יצחק:												
ומאן תנא דפליג עליה דרבי?													
ר' יוסי הגלילי ור"ע:													
(ויקרא כה) לא יגאל באלה - ר' יוסי הגלילי אומר: באלה - לשחרור, בשאר כל אדם - לשעבוד	דתניא: [ר' יוסי הגלילי]												
באלה - לשעבוד, בשאר כל אדם - לשחרור.	ר"ע:												
מאי טעמא דרבי יוסי הגלילי?													
אמר קרא: אם לא יגאל באלה אלא באחר - ויצא בשנת היובל	[רבי יוסי הגלילי]												
ור"ע?													
אם לא יגאל אלא באלה - ויצא בשנת היובל.	[ר"ע]												
ור' יוסי הגלילי?													
מידי אלא באלה כתיב?	[ר' יוסי הגלילי]												
אלא בהאי קרא קמפלגי: (ויקרא כה) או דודו או בן דודו יגאלנו - זה גאולת קרובים, (ויקרא כה) או השיגה ידו - זה גאולת עצמו, ונגאל - זו גאולת אחרים													

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מקרא נדרש לפניו, שדי גאולת קרובים אנאולת עצמו, מה גאולת עצמו לשחרור, אף גאולת קרובים לשחרור	ר' יוסי הגלילי סבר:	♦	■	!								◇	טו:
מקרא נדרש לאחריו, שדי גאולת אחרים אנאולת עצמו, מה גאולת עצמו לשחרור, אף גאולת אחרים לשחרור.	ר"ע סבר:	♦	■	!								◇	טז:
אי הכי באלה למה לי?				ז									טז:
אי לאו באלה, ה"א מקרא נדרש בין לפניו בין לאחריו, והכל לשחרור.				!								◇	טז:
אי הכי, הדר קושיא לדוכתיה				ז									טז:
אלא בסברא קמיפלגי									!			◇	טז:
מסתברא גאולת אחרים לשיעבוד, דאי אמרת לשחרור, הו מימנעי ולא פרקי ליה	רבי יוסי הגלילי סבר:	♦	■	!								◇	טז:
מסתברא גאולת קרובים לשיעבוד, דאי אמרת לשחרור, כל יומא ויומא אול ומזבין נפשיה.	ר"ע סבר:	♦	■	!								◇	טז:
זו דברי רבי יוסי הגלילי ור"ע	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:									■		◇	טז:
הכל לשחרור.	אבל חכ"א:									■		◇	טז:
מאן חכמים?									^				טז:
רבי היא, דמפיק ליה להאי באלה לדרשה אחרינא, ומקרא נדרש בין לפניו ובין לאחריו.	[רבי]			!								◇	טז:
ורבי, האי (ויקרא כה) ויצא בשנת היובל מאי עביד ליה?				ז								◇	טז:
מיבעי ליה לכדתניא:				!									טז:
ויצא בשנת היובל - בעובד כוכבים שישנו תחת ידך או אינו אלא בעובד כוכבים שאינו תחת ידך? אמרת וכי מה אפשר לעשות לו הא אין הכתוב מדבר אלא בעובד כוכבים שישנו תחת ידך.	[דתניא]			!	■							◇	טז: